

Samling af Afgørelser

Sag T-412/13

**Chin Haur Indonesia, PT
mod
Rådet for Den Europæiske Union**

»Dumping — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — omgåelse — manglende samarbejde — artikel 13 og 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — begrundelsespligt — fejlurdering«

Sammendrag – Rettens dom (Syvende Afdeling) af 19. marts 2015

1. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — undersøgelsens forløb — Kommissionens beføjelser — grænser — samarbejdsforpligtelse for virksomheder, der er berørt af en klage — rækkevidde*

(Rådets forordning nr. 1225/2009)

2. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — omgåelse — konstatering af omgåelse — forsendelse af produkter, der var underlagt antidumpingforanstaltninger, via tredjelande — bedømmelseskriterier — omstændigheder, der ikke gav grundlag for at konkludere, at der blev foretaget omladning*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 13, stk. 1, andet afsnit, og art. 13, stk. 2)

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — undersøgelsens forløb — anvendelse af de tilgængelige oplysninger i tilfælde af en virksomheds afvisning af at samarbejde — betingelser — alternativ karakter*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 18, stk. 1)

4. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — undersøgelsens forløb — anvendelse af de tilgængelige oplysninger i tilfælde af en virksomheds afvisning af at samarbejde — betingelser — urigtige eller vildledende oplysninger — krav om forsætlig handling — foreligger ikke*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 18, stk. 1)

5. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — undersøgelsens forløb — anvendelse af de tilgængelige oplysninger i tilfælde af en virksomheds afvisning af at samarbejde — betingelser — modtagelse af et kontrolbesøg — omstændighed, der ikke i sig selv indebærer en konstatering af et loyalt og påpasseligt samarbejde*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 18, stk. 1)

6. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — undersøgelsens forløb — hensyntagen til oplysninger, der ikke er fyldestgørende i enhver henseende — betingelser — kumulativ karakter*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 18, stk. 3)

7. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — beslutning om at anvende de tilgængelige oplysninger i tilfælde af, at en virksomhed, der er omfattet af en antidumpingundersøgelse, afviser at samarbejde — institutionernes pligt til at godtgøre anvendelse af fyldestgørende oplysninger — foreligger ikke*

(Art. 296 TEUF; Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 18, stk. 1)

8. *EU-retten — principper — proportionalitet — forholdsmæssig foranstaltning — bedømmelseskriterier*

9. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — omgåelse — bevis for dumping i forhold til de under den indledende undersøgelse fastslåede normale værdier — fastlæggelse af eksportprisen — pligt til at anvende den mest korrekte metode*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 13, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 64 og 80)

2. Hvad angår fastlæggelsen af eksistensen af omgåelse af gældende antidumpingforanstaltninger i form af forsendelse af produkter, der er underlagt disse foranstaltninger via tredjelande som omhandlet i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i antidumpinggrundforordning nr. 1225/2009, fremgår det ikke af denne forordning eller af retspraksis, at den omstændighed, at den berørte eksportør ikke kan godtgøre, at vedkommende er en producent af et tilsvarende produkt eller at vedkommende opfylder kravene i artikel 13, stk. 2, i antidumpinggrundforordning nr. 1225/2009, giver Unionens institutioner grundlag for at konkludere, at denne eksportør foretager omladning.

(jf. præmis 105)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 111)

4. For så vidt angår muligheden for at anvende de tilgængelige oplysninger, når en part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, forudsætter artikel 18, stk. 1, andet punktum, i antidumpinggrundforordning nr. 1225/2009 ikke en forsættelig handling.

I den henseende har omfanget af en berørt parts anstrengelser for at meddele visse oplysninger nemlig ikke nødvendigvis forbindelse med de meddelte oplysningers indre kvalitet og er under alle omstændigheder ikke det eneste afgørende forhold herfor. Såfremt de ønskede oplysninger ikke endeligt opnås, har Kommissionen således ret til at anvende de tilgængelige oplysninger om de ønskede oplysninger.

(jf. præmis 122)

5. Det er i forbindelse med en antidumpingundersøgelse op til Unionens institutioner at afgøre, om de med henblik på at verificere oplysninger indgivet af en berørt part finder det nødvendigt at få disse oplysninger bekræftet ved et kontrolbesøg på stedet i denne parts lokaler, og at artikel 18 i

antidumpinggrundforordning nr. 1225/2009 i tilfælde, hvor en berørt part lægger hindringer i vejen for verificeringen af de af parten indgivne oplysninger, kan bringes i anvendelse, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Selv om en afvisning af at modtage et kontrolbesøg i den henseende er i modstrid med hensynet til at samarbejde loyalt og påpasseligt, som grundforordningens artikel 18, stk. 1, har til formål at sikre, indebærer den omstændighed, at man har underlagt sig et kontrolbesøg, ikke i sig selv en konstatering af samarbejde.

Under disse omstændigheder er den omstændighed, at der er blevet indgivet en fritagelsesformular og dernæst en revideret version, samt at Kommissionens agenter er blevet modtaget ved kontrolbesøget, ikke tilstrækkeligt til at medføre en konstatering af samarbejde eller til, at Unionens institutioner har en forpligtelse til at tage mangelfulde oplysninger i betragtning.

(jf. præmis 123 og 124)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 125)

7. I forbindelse med en antidumpingundersøgelse fremgår det for så vidt angår en beslutning om at anvende de tilgængelige oplysninger i tilfælde af virksomhedens afvisning af samarbejde ikke af hverken artikel 18, stk. 1, i antidumpinggrundforordning nr. 1225/2009 eller af retspraksis, at de berørte institutioner skal begrunde, hvorledes de foreliggende faktiske oplysninger er fyldestgørende.

(jf. præmis 130 og 139)

8. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 144)

9. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 149, 150, 152 og 153)